ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobců: **a) T. P.,** a **b) nezl. D. P.,** oba zast. JUDr. Františkem Kubínem, advokátem se sídlem Dlouhá třída 461/3, Havířov - Město, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. OAM-841/ZA-ZA02-ZA15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 1. 2016, č. j. 62 Az 11/2015 – 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) se žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) domáhali zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, že řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavuje podle § 25 písm. i) téhož zákona, a že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Estonská republika.

[2] Společně se žalobou stěžovatelé požádali o ustanovení advokáta, neboť se dostatečně neorientují v zákonech České republiky a potřebují právní pomoc pro doplnění žaloby. Krajský soud žádosti vyhověl napadeným usnesením specifikovaným v záhlaví, a ustanovil jim zástupcem JUDr. Františka Kubína, advokáta se sídlem Dlouhá třída 461/3, Havířov – Město. Advokáta současně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení doplnil žalobu o upřesnění žalobních bodů.

[3] Za účelem posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků byli stěžovatelé vyzváni k prokázání majetkových, výdělkových a osobních poměrů. Z předložených informací soud zjistil, že stěžovatelka a) je vdaná, žádá o udělení azylu i jménem svého nezletilého syna [stěžovatel b)], oba se nachází v Pobytovém středisku, kde pobírají pouze finanční příspěvky namísto stravy. Další příjmy ani majetek nemají. Soud tedy vyhodnotil, že jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že stěžovatelé jsou cizinci, nemají znalost českého jazyka, neorientují se v právním řádu České republiky a nemají dostatek finančních prostředků k placení právních služeb advokáta, vyhověl jejich návrhu a ustanovil jim zástupce.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti usnesení krajského soudu podali stěžovatelé kasační stížnost, v níž namítali, že postupem soudu jim bylo odňato právo zvolit si právní zastoupení podle svého uvážení. K tomu dodali, že uvedený bod a další body kasační stížnosti budou formulovány a doplněny později po konzultaci se zástupcem.

[5] Ustanovený zástupce reagoval na informaci o probíhajícím řízení ze dne 4. 2. 2016, č. j. 9 As 26/2016 – 4, se kterou mu soud na vědomí zaslal kopii kasační stížnosti, její důvody však dále nerozšířil ani nerozvedl.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelé jsou zastoupeni advokátem. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Usnesení krajského soudu přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatelé spatřují pochybení krajského soudu v tom, že jim odepřel právo zvolit si právního zástupce podle svého uvážení. Ze soudního spisu však kasační soud ověřil, že ve své žádosti o ustanovení zástupce neuvedli žádnou preferenci ohledně toho, kdo by měl být jejich zástupcem. V případě, že by navrhli ustanovení konkrétního zástupce, soud byl měl k jejich návrhu přihlédnout a zhodnotit ho (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu v rozsudku ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 – 141, publ. pod č. 1995/2010 Sb. NSS).

[9] Žádost o ustanovení zástupce byla zcela obecná: „*Předkládám soudu žádost, aby mi soud ustanovil advokáta a tlumočníka, z důvodu mé nedostatečné češtiny a nedostatečné orientace v zákonech ČR. Pomoc advokáta potřebuji zejména proto, abych mohla svou žalobu doplnit.*“ Krajský soud s ohledem na text žádosti postupoval zcela řádně, vyzval stěžovatele k doložení majetkových, výdělkových a osobních poměrů, a jelikož vyhodnotil, že splňují předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a shledal, že ustanovení zástupce je nezbytně třeba k ochraně jejich práv, ustanovil jim zástupce z řad advokátů. Ze soudního spisu je zřejmé, že při tom přihlédl k tomu, že sídlo vybraného advokáta se nachází nedaleko pobytového střediska, v němž jsou ubytováni stěžovatelé, proto s nimi může být poměrně snadno v kontaktu, a vyhodnotil, že zastává generální praxi, která je zcela dostačující pro zastupování v posuzované věci.

[10] Kasační soud vzhledem k uvedenému neshledal žádné pochybení krajského soudu. Z úřední činnosti je mu známo, že stěžovatelé následně požádali o ustanovení jiného advokáta. Tento návrh byl zamítnut usnesením krajského soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 62 Az 11/2015 – 26, proti němuž si podali samostatnou kasační stížnost, o níž bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil kasační námitce, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé v soudním řízení úspěch neměli, proto dle uvedených ustanovení nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu